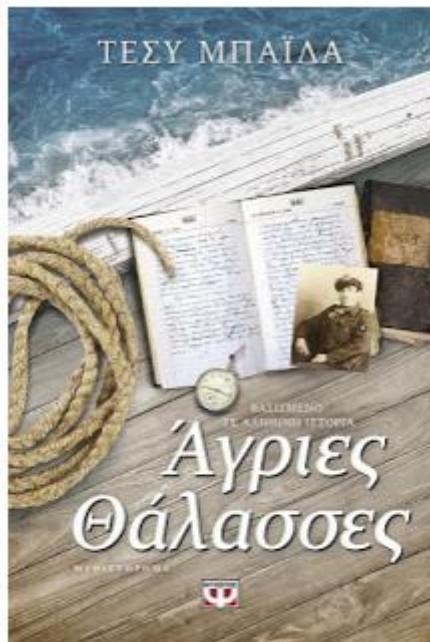

13 ΜΑΡΤΙΟΥ 2017

Κριτική του βιβλίου "Άγριες Θάλασσες" Τέσυ Μπάιλα, εκδόσεις Ψυχογιός

Μέσα στις "Άγριες Θάλασσες" του πολέμου, μια ηρωική ψυχή παλεύει με τα αφρισμένα κύματα κρατώντας με σθένος και ορμή τη λαγουδέρα της "Ευαγγελίστριας", αψηφώντας τον πόνο και τον θάνατο που παραμονεύουν. Μια ηρωική ψυχή που δείχνει σε όλους το μονοπάτι της αυτοθυσίας και της ταπεινότητας, της ανδρείας και της τιμιότητας, του θάρρους και της αυταπάρνησης μπροστά στο όραμα της ελευθερίας. Ο Μιλτιάδης, ο πρωταγωνιστής του συγκλονιστικού πονήματος της συγγραφέως Τέσυς Μπάιλα, αποδεικνύει περίτερα πως ο άνθρωπος μπορεί να σηκώσει το ανάστημά του, να αναμετρηθεί με τις δυνάμεις του και τα στοιχεία της φύσης, για να προσφέρει στο έθνος, στην πατρίδα, στους συνανθρώπους του. Οι "Άγριες Θάλασσες" δεν είναι απλά ένα αικόνα βιβλίο για την γερμανική κατοχή στη χώρα μας : είναι ένας ύμνος στην αυτοθυσία κάποιων συμπολιτών μας, που το όνομά τους δεν γράφτηκε με χρυσά γράμματα στα σχολικά εγχειρίδια, που δεν διεκδίκησαν ανταλλάγματα για όσα πρόσφεραν και που δυστυχώς δεν κατορθώσαμε ποτέ να τους πούμε ένα μεγάλο "ευχαριστώ".

Ο Μιλτιάδης Χούμας, ψαράς από τη Σάμο, φεύγει σαν κυνηγημένος από το νησί του για να γλιτώσει από την οργή των κατακτητών μαζί με το καΐκι του πατέρα του. Η θέλησή του να προσφέρει τις υπηρεσίες του στον αγώνα της απελευθέρωσης, θα τον φέρουν γρήγορα στην οργάνωση "Διαφυγή" του φιλέλληνα Μάικλ Πάρις. Με συνοδοιπόρο την "Ευαγγελίστρια", ο Μιλτιάδης θα ταξιδέψει στις θάλασσες της πατρίδας μας, και θα λάβει μέρος σε κάθε ριψοκίνδυνη αποστολή χωρίς δισταγμό. Μέσα από την γλαφυρή αποτύπωση των πραγματικών γεγονότων της ζωής του και την παράθεση αποσπασμάτων από το προσωπικό του ημερολόγιο, προβάλλουν σημαντικά ιστορικά γεγονότα της εποχής μα κυρίως ο αλτρουισμός των Ελλήνων.

Η πένα της συγγραφέως και η ουσιαστική και ενδελεχή έρευνά της, κατόρθωσαν να δώσουν πνοή στα ανδραγαθήματα ενός ψαρά, και να μυήσουν τον αναγνώστη στις πραγματικές αξίες της ζωής, που στις μέρες μας διέρχονται και αυτές βαθιά κρίση. Η περιπλάνηση στα σοκάκια των γεγονότων που βίωσε ο πρωταγωνιστής αλλά και οι άνθρωποι που συνάντησε στην πορεία αυτής της δυνατής μάχης με τον εχθρό, προκαλεί ένα συνονθύλευμα ανάμεικτων συναισθημάτων : πόνο, οργή, υπερηφάνεια, ελπίδα, χαρά, θυμό, συγκίνηση. Ομολογώ ότι διάβαζα με πάθος και ένταση, και συνεχώς γυρνούσα στον πρόλογο για να επιβεβαιώσω ότι πρόκειται για μια αληθινή ιστορία, καθώς τα περιστατικά που περιγράφονται αποτελούν την επιτομή του θάρρους και του πατριωτισμού αλλά κυρίως γιατί ποτέ ως τώρα δεν έτυχε να ακούσω ή να διαβάσω την ιστορία αυτού του ανθρώπου. Όμως εκεί ακριβώς έγκειται η ιδιαιτερότητα του Μιλτιάδη Χουμά. Δεν θέλησε ο ίδιος ποτέ να εισπράξει τα εύσημα που του αναλογούσαν, γιατί θεωρούσε ότι έκανε απλά το χρέος του. Έκανε ότι έπρεπε να κάνει. Ότι ακριβώς πρόσταζε η καρδιά του. Μαθήματα ζωής τόσα χρόνια μετά από έναν άνθρωπο που δεν ήξερε από λόγια και φρούδες υποσχέσεις. Γνώριζε πως μόνο οι πράξεις ορίζουν την αξία ενός ανθρώπου και αυτό εφάρμισε στη ζωή του.

Για άλλη μια φορά καταθέτω το θαυμασμό μου για τη συγγραφική δεξιοτεχνία της κας Μπάιλα. Ο λόγος της στιβαρός, ισορροπημένος έξοχα ανάμεσα στην κορύφωση των στιγμών και τις περιγραφές των τοπίων και των αντίξων συνθηκών, και την ίδια στιγμή λιτός στα σημεία που ο ήρωας έπαιρνε τα ηνία της εξιστόρησης στα χέρια του. Ακροβατώντας πάνω σε ένα τεντωμένο σκοινί, καθώς το ημερολόγιο του πρωταγωνιστή αποτελούσε την πυξίδα της αλλά όφειλε να αικολουθήσει και την επιθυμία της να εμβαθύνει στην ουσία των γεγονότων, ανέδειξε τις συναισθηματικές συγκρούσεις του πρωταγωνιστή και σημίλευσε με περίσσεια χάρη και στοργή τις φιγούρες των ανθρώπων που στιγμάτισαν τη ζωή του. Η φαντασία και η σκληρή πραγματικότητα έγιναν ένα κομμάτι πηλός στα χέρια της, που τον έπλασε με το ταλέντο και τη διαυγή ματιά της, δημιουργώντας ένα πόνημα που πρέπει να διαβαστεί από όλους!

Οι "Άγριες θάλασσες" είναι ένα μυθιστόρημα που προκαλεί φουρτούνα στην καρδιά και το μυαλό και οφείλει να βρει τη θέση του όχι μόνο στη βιβλιοθήκη μας αλλά και στα σχολεία του τόπου μας...ίσως με αυτό τον τρόπο ανακαλύψουμε πάλι τη χαμένη μας τόλμη...

ΚΡΗΤΙΚΟΥ ΚΑΛΛΙΟΠΗ